

Kapital fra 15 til ca. 60 Mill. Kr., og det vil neppe blive let. Jeg skal nævne et andet Eksempel, en Bank, der har en særdeles fordelagtig og godt beliggende Ejendom, som den har skrevet saa betydeligt af paa, at den staar bogført til et Beløb, der er langt under Ejendomsskyldværdien — man har afskrevet hele Boksanlægget og alt Inventaret —, men ikke desto mindre overskrider det bogførte Beløb den Sum, der er Tale om i Lovforslaget. Hvis denne Bank havde bygget en Ejendom, hvor den kun selv havde til Huse, kunde den have opfyldt Bestemmelsen. Men da der nu var Tale om et særdeles godt beliggende Sted, byggede den en Ejendom med flere Etager, som den med stor Fordel udlejer, og er derved kommet til at bo meget billigere, end hvis den kun havde bygget til sit eget Behov. Dette, at den har handlet saa fordelagtigt, gør imidlertid, at den ikke kan opfylde Lovforslagets Bestemmelse. Ledelsen har hidtil ment, at der netop i denne Ejendom var en regnskabsmæssig skjult Reserve, men nu viser det sig altsaa, at Banken ikke maa have den Ejendom; den maa enten sælge den eller skrive den endnu langt mere ned til Trods for, at den mener, at den allerede er skrevet langt ned.

Der har allerede flere Gange været talt om Bestemmelserne i § 9, om Bestyrelsesmedlemmernes Forpligtelser. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil komme til at virke i høj Grad uheldigt og vil kunne virke skadeligt for de smaa Banker, uden at der opnaas noget nyttigt derved. Bestemmelsen om, at en Direktør eller Filialbestyrer ikke maa „som Indehaver, Bestyrelsesmedlem, Funktionær eller paa anden Maade selv drive eller deltage i Ledelsen eller Driften af anden Erhvervsvirksomhed end Banken“, vil ogsaa gribe meget forstyrrende ind i de mindre Bankers Forhold. Det er jo ret almindeligt, at man i mindre Banker foruden den administrerende Direktør har en kontrollerende Direktør; det kan være en Sagfører eller en Forretningsmand, i hvert Fald et Menneske, som har et særligt Kendskab til Folks økonomiske Forhold, et Kendskab, som ingen Bank, der skal ledes rigtigt, kan undvære. Men den nævnte Bestemmelse vil jo hindre, at disse Mennesker kan fortsætte deres Virksomhed i Banken, hvilket vil være til Skade for Banken. Dette kommer særlig stærkt frem, naar man tænker paa Filialbestyrere. Man kan jo dog heller ikke sammenligne Storbankernes store Filialer med en Provinsbanks smaa Filialer,

der maaske kun er aabne en Time om Dagen, ja, der er maaske Tilfælde, hvor de kun er aabne en Time to Gange om Ugen. Den Mand, der passer en saadan Virksomhed, vil vist i Almindelighed ikke kunne opgave al anden Virksomhed. Man har ved denne Bestemmelse villet søge at forhindre Gentagelser af det, der er sket i de senere Tider, og det er meget forstaaeligt. De enkelte, i høj Grad ulykkelige Tilfælde, man har set, opfordrer jo til at søge at forhindre Gentagelser, og jeg mener, at det er sundt, at den offentlige Mening kræver, at noget saadant vil man ikke have gentaget. Men helt at lukke Øjnene for, at det, at en Direktør har kunnet sidde i Bestyrelsen for et andet Selskab, i mange Tilfælde har været til Gavn, ikke alene for Banken og for den Virksomhed, i hvis Ledelse han har siddet, men for Samfundet i det hele, er der dog vist ikke Grund til, og jeg tror, at det havde været i allerhøjeste Grad uheldigt, om man i tidligere Tid havde haft en saadan Bestemmelse, der havde forhindret Tietgen i at være Medlem af Bestyrelsen i Aktieselskaber. Jeg tror, at de Mennesker, som endnu faar deres daglige Brød i de Virksomheder, han har skabt, vil kunne forstaa, at en saadan Bestemmelse ikke i alle Tilfælde er af det gode. I det hele skal man være varsom med, blot fordi man mener, at der bør gøres noget, at Tiden kræver, at der skal ske noget, at gennemføre Bestemmelser, som uden at hindre Misbrugene bringer Vanskeligheder for de Banker, der har været godt og ansvarsbevidst ledet. Og man maa vel indrømme, at det har dog de fleste været, særlig naar man ikke ser bort fra, at Forholdene, ogsaa for de godt ledede Banker, har været ganske overordentlig vanskelige. Jeg tror, at mange af de Mennesker, som nu er mest kritiske overfor de Skader, der er sket, ikke har været saa særlig fremsynede den Gang, vi var i Højkonjunkturerne.

Jeg vil gerne være med til at gennemføre Bestemmelser, der kan hindre Skader som dem, vi har oplevet, men jeg vil ikke være med til at gennemføre Bestemmelser, som giver meget smaa eller maaske ingen Fordele, men meget store Ulemper, Bestemmelser, der uden at gøre nogen Nytte generer Bankernes Virksomhed og derved hindrer Bankerne i paa bedste Maade at udføre det, som nu er Bankernes Opgave: at være Erhvervslivets Hjælpere. Man maa ikke vildlede Befolkningen ved at faa den til at tro, at man